

modtaget et Andragende fra Enke efter Afdelingsssadelmager J. C. Madsen, Emma Mathilde Madsen, om Pension eller en livsvarig aarlig Understøttelse.

Ved Folketingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds (Svejstrup) er modtaget et Andragende fra forhenværende Baneformand Poul Christensen i Viborg om Forhøjelse af den ham ved hans Afskedigelse tilstaaede Understøttelse.

Ved Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk) er modtaget et Andragende om en forbedret Togforbindelse imellem København og det nordlige Jylland fra Skodborg—Vandfuld Herreders Landhoforeninger.

Ved Folketingsmændene for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) og Hjørring Amts 3die Valgkreds (Jungersen) er modtaget 4 Andragender om samme Emne henholdsvis fra Danmarks Agrarforenings jyske Afdeling, Hjørring Haandværkerforening, Hjørring Handelsforening og Beboere i Lønstrup.

Disse Andragender vil til sin Tid blive tilstillede det Udvalg, der kommer til at behandle Finanslovforslaget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1904 til 31. Marts 1905.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Anders Nielsen: Ved Forelæggelsen af Finanslovforslaget udtalte den højtærede Finansminister, at den finansielle Situation var adskillig lysere nu end tidligere, og deri har han ubestridelig Ret. I Fjor raabtes der Ak og Ve fra Højres Side over Venstres finansielle Styrelse, og Grundlaget for disse Veraab var det da aflagte Statsregnskab tilligemed det fremlagte Finanslovforslag. Jeg tillod mig den Gang at gøre opmærksom paa, at der var liden Grund til at tage saa stærkt paa Veje, som Tilfældet var. Nu i Aar er der nogenlunde Tavshed fra alle Kanter. Man skulde som logisk Følge af, hvad der passerede i Fjor, have ventet, at man i Aar

havde mødt med Anerkendelse, med Lovprisninger over det nuværende Ministerium for det udmærkede finansielle Styre, som de sidst forelagte Aktstykker — stadig i Analogi med Talen i Fjor — maa siges at være Udtryk for. Det er imidlertid ikke sket. Jeg skal ikke undersøge Grundene hertil, de interessere mig heller ikke saa overordentlig meget. Det, der er Sagen, og det, der maa glæde os alle, er, at de finansielle Vilkaar, hvorunder vi i den nærmeste Fremtid skulle virke, ere saa temmelig tilfredsstillende. Det vil imidlertid ikke være af Vejen, tænker jeg, nærmere at paavise, at Forholdet just er dette, og jeg vil derfor ganske kortelig minde om, hvorledes Finanstillstanden har været gennem Aarene, idet jeg tager mit Udgangspunkt fra den Tid, da de provisoriske Finanslove ophørte.

Statsregnskabet for 1894—95 viser et Overskud af 5,947,000 Kr. Men der er her at mærke, at der paa Indtægtssiden fandtes et Laan paa 8,503,000 Kr. Det reelle Resultat var altsaa et virkeligt Underskud af 2,556,000 Kr., samtidig med at der paa § 27 paa Finansloven paa de Konti, der vedrøre Udvidelsen af bestaaende Jernbaneanlæg og ny Anlæg af Jernbaner var tilbageholdt 3,317,000 Kr. Det vil med andre Ord sige, at hvis alle de bevilgede Arbejder og Foranstaltninger vare komne til Udførelse, vilde der have været et Underskud af omtrent 6 Mill. Kr., nøjagtigt, hvis man ikke havde taget Indtægten af Laanet med: 5,875,000 Kr. Det er altsaa det første Aar efter de provisoriske Finansloves Ophør eller — om man vil — efter Forliget. Statsregnskabet for 1895—96, altsaa det følgende Aar, udviser et Overskud af 5,581,000 Kr., men der var det Aar laant 15,610,000 Kr., altsaa den nøgne Virkelighed var et reelt Underskud paa 10,029,000 Kr., samtidig med at Mindreudgiften paa § 27 paa de Konti, jeg før nævnte, omtrent var den samme som det foregaaende Aar. I 1896—97 var der ikke optaget noget Laan. Der figurerer som Følge deraf heller ikke noget Overskud, men der er et forholdsvist lille absolut Underskud paa 722,000 Kr. Til Gengæld er Mindreudgiften paa § 27 9,051,000 Kr. Det følgende Aar maa der laanes igen. Denne Gang laante man 8,600,000 Kr., og ved Hjælp deraf havde man et Overskud paa 3,941,000 Kr., men altsaa i Virkeligheden et Underskud paa 4,659,000 Kr., og samtidig var der en Udgiftsrestance paa § 27 til et Beløb af 7,272,000 Kr. I 1899—1900 op-